

★★★★☆ **Anmeldelse.** Styrken i Christina Boutrups journalistiske Kina-bog er, at hun har været overalt og mødt folk.

Kina til tiden

Af **Jesper Beinov**
jebe@berlingske.dk

Der er mange faldgruber, når det handler om Kina. Men når nu vi samhandler for 107 mia. kr. om året og har med det hastigst voksende marked at gøre, er der grund til at skærpe opmærksomheden. Med afsæt i en række konkrete personer fra særligt Danmark og Kina har Christina Boutrup skrevet »Den røde løber – Kinas fremmarch i Europa«. Som tidligere Kina-korrespondent bl.a. for Berlingske og nu som vært på Radio24syv med »Globus Kina« har Christina Boutrup et rigtig godt afsæt. Og det er en ganske konkret virkelighed:

Kinesere sidder på hovedparten af TDCs bredbåndsnit, som er overtaget af kinesiske Huawei. Den svenske bilgigant Volvo er opkøbt af kinesiske Geely, hvis ejer er en 51-årig bondesøn, der har skabt en milliardformue. Piræus, det store havneområde uden for den græske hovedstad, styres af kinesere. Modetøj, der er »Made in Italy«, produceres i høj grad i Prato. Her bor 200.000 folk, heraf er de 50.000 kinesere, og der er 3.800 kinesisk ejede virksomheder i byen, der på ganske få uger, fra tøjet bliver designet, har det klar på markedet. Så kineserne er her allerede.

Boutrup er egentlig mest journalisten, der fortæller, men bogen har den underlæggende præmis, som Boutrup udtrykker med ord fra den gamle kinesiske krigsfilosof Sun Tzu »(...) at man altid skal kende både sig selv og sin fjende godt. Derfor kan man let være venner og konkurrenter samtidig«. Det er godt set med denne 2500 år gamle indsigt: At man både kan være partnere og konkurrenter.

En aftale er ikke nødvendigvis en aftale

I mange sammenhænge hedder det, at en win-win-situation handler om, at begge parter får noget ud af en aftale. Alle, der har haft med kinesere at gøre, ved, at de ligesom danskerne har et handels- og forhandlingstalant. Men Boutrup gør opmærksom på, at der er betydelige kulturforskelle, så en aftale er ikke bare en aftale, men noget der kan forhandles videre om. Og at der skal investeres tid og kræfter i de personlige relationer, da den tillid, vi helt naturligt har i et lille land, hvor vi kender hinanden på kryds og tværs, ikke er noget man har på samme måde i verdens mest folkerige land med 1,35 mia. indbyggere. Og hvor politik betyder meget, fordi Kina er et etpartisystem, kan danske ministre og borgmestre åbne døre: Nyborg Kommune har positive erfaringer her, mens de i den svenske kommune Kalmar blev snydt, så man skal se sig for. Det er dog ikke kun danske virksomheder, der har potentiale i Kina som led i diverse fremstød. Hele vores tradition for omsorg i den offentlige sektor, kreativitet og innovation i uddannelser og tillidsbaseret velfærdsproduktion kan vi sælge til udvalgte byområder. Hvis ellers vi tør slippe det offentlige fri, som Boutrup klogt skriver.

Det er nemlig ikke altid nemt for europæiske virksomheder. Alle de store bilproducenter er massivt i Kina, bl.a. fordi der er stor told på import, hvis biler ikke også produceres med stor andel lokalt fremstillede komponenter. Altså, der er politik i billedet, som gør, at der er nem markedsadgang for Kina i Europa, men ikke så nem adgang den anden vej. Store netvirksomheder som Twitter og Facebook har bøvl – både fordi de ikke vil placere en central server i Kina, så myndighederne kan snuse i de sociale medier, og fordi der er store stærke kinesiske spillere inden for sociale medier som »We chat«, »Sina Weibo« og andre, der kan helt det samme. Men de er lokaliserede i Kina. Danske Kelsen, der sælger småkager, oplever også ubillig konkurrence trods stort salg, og det samme gælder andre danske virksomheder.

Hvis man godt kan lide den type reportage- og perspektivbøger fortalt ud fra møder med konkrete personer, er den bedste bog på markedet lige nu den amerikanske »The New Yorker«-korrespondent Evan Osnos bog »Age of Ambition«, der er med i opløbet til den prestigøse »2014 National Book Award«. Men Boutrups store styrke er hendes danske perspektiv og hendes udgangspunkt i vores del af verden. Samt at hun er på stedet med konkrete iagttagelser, der giver et klart øjebliksbillede af Kina i Europa og Europa i Kina. Boutrup bruger dog alle de storpolitiske bøger hun har på litteraturlisten for lidt, men får alligevel afbildet et entreprenant Kina i fremmarch.

■■■■ **MERE**

Politiko.dk

Berlingskes Jesper Beinov har tidligere anmeldt omtalte bog »Age of Ambition« af Evan Osnos, i »Danmarks rigeste«-nummeret af Berlingske Business Magasin. Læs anmeldelsen på Politiko.dk.

Putins rejse ind i

★★★★☆ **Anmeldelse.** Samuel Rachlins bog om den russiske præsident giver et godt indblik i den sæere nationalistiske tankeverden, Putin lever i.

Af **Uffe Gardel**
ug@berlingske.dk

≡ **blå bog**

SAMUEL RACHLIN

● Født 1947 i Sibirien, hvortil hans forældre var blevet deporteret fra Litauen. Kom til Danmark som tiårig.

● Cand.phil. i russisk fra Københavns Universitet og master i journalistik fra Columbia University, New York.

● Han har arbejdet som journalist siden 1976 for forskellige danske aviser, magasiner og elektroniske medier.

● Han har været korrespondent i Moskva i en længere årrække, først 1977-1984 for DR og siden 1998-2006 for TV 2.

● Derefter var han i tre år kommunikationsdirektør i Saxo Bank.

● Samuel Rachlin er i dag forfatter og foredragsholder.

Titel:

»Den røde løber – Kinas fremmarch i Europa«.

Forfatter:
Christina Boutrup.

Forlag:
Gyldendal Business.

Sider: 253.

Pris: 300 kr.

Klokken fire om morgenen torsdag den 27. februar besatte et kompagni ukendte soldater parlamentsbygningen på Krim. De var høflige, men afvisende; de havde ikke mandat til at forhandle, sagde de, og de ville ikke fortælle, hvem de var. Senere på dagen slap de parlamentsmedlemmerne ind, som derefter afsatte regeringen.

Kuppet var i gang, og det samme var spekulationerne om, hvad i alverden Putin ville opnå, og hvor langt han havde tænkt sig at gå.

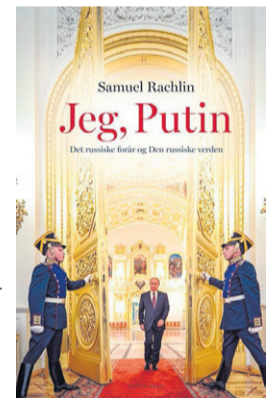
Det får man en hel del at vide om i Samuel Rachlins nye bog, »Jeg, Putin«.

At forklare Putin er ikke en triviell opgave; det fremgår af den flom af analyser, som annekserne af Krim har udløst både i Vesten og i Rusland. Krim gav alle et chok.

En af Rachlins pointer er, at vi ikke havde behovet at være så chokerede.

»For mig at se var Putins håndtering af aktionen mod Krim kulminationen på en lang proces både i Putins egen udvikling over hans 14 år ved magten og i den politiske linje, som han havde fulgt,« skriver Rachlin, og det kunne lyde som en nem efterrationalisering, men Rachlin forklarer os faktisk, hvad det er for en udvikling, Putin har været igennem.

Han begynde i 1999-2000 som en frihedselkende politiker, der talte varmt for demokratiet. Men han har ændret sig. På et eller andet tidspunkt begyndte Putin at gravitere mod nationale og nationalistiske holdninger. Der var den berømte og ofte citerede udtalelse i 2005 om, at opløsningen af sovjetunionen var en »geopolitisk katastrofe«, og Rachlin gør opmærksom på den fortsættelse

Titel:

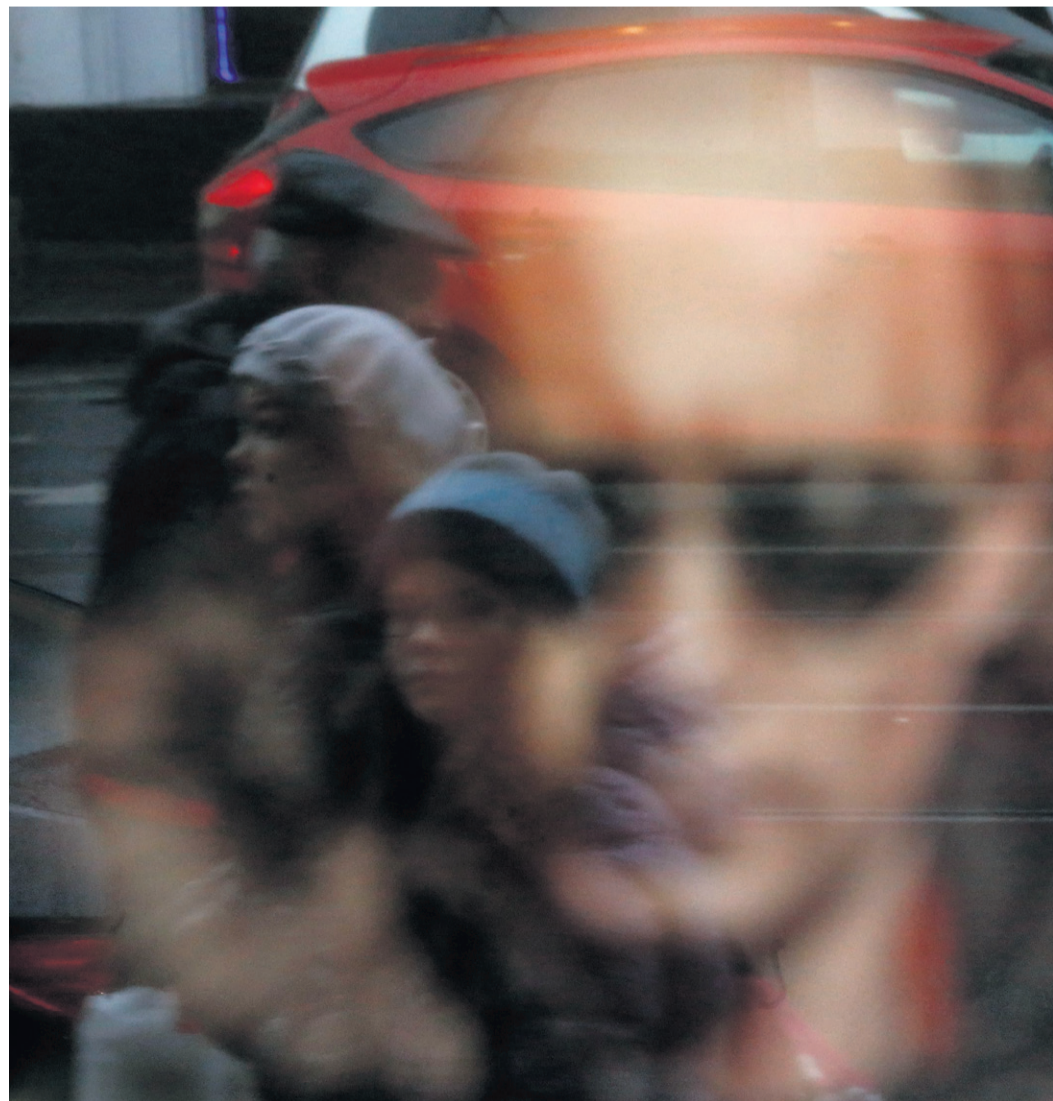
»Jeg, Putin«.

Forfatter:
Samuel Rachlin.

Forlag:
People's Press.

Sider: 226.

Pris: 200 kr.

Refleksioner i et butiksvindue, der viser et billede af Putin, i St. Peterborg. Foto: Alexander Demianchuk